

РЕШЕНИЕ

№ 22505

гр. София, 06.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6532** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 1, ал.1 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ.

С Решение № 7533/19. 06. 2024 г. по адм. дело № 1255/2024г. на ВАС на РБ е отменено Решение № 4542/06. 07. 2023 г. по адм. дело № 3585/2021 г. по описа на АССГ в частта, в която е отхвърлен предявеният от Г. В. С. против Агенция за социално подпомагане иск за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на законната лихва върху главницата от 495.80 лева, която е изплатена, считано от датата на увреждането – 01. 10. 2020 г. до пълното изплащане на обезщетението – 13. 01. 2022 г., вследствие на отменена с влязло в сила съдебно решение Заповед № ЗСП/Д – С – М/1509/27. 11. 2020 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда в отменената част.

От Г. В. С. е подадена жалба срещу Заповед №ЗСП/Д – С – М/1509/27. 11. 2020 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М.. Заедно с жалбата е предявен иск за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразната Заповед № ЗСП/Д – С – М/1509/27. 11. 2020 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., с която на ищеца е отказано отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2020/2021 г. Искът е отделен в самостоятелно съдебно производство с Определение № 2302/31. 03. 2021

г. по адм. дело № 2966/2021 г. по описа на АССГ. По адм. дело № 2966/2021 г. по описа на АССГ заповедта е отменена като незаконосъобразна с Решение №3010/11.05.2021г., в сила от 11. 05. 2021г. Със Заповед № ЗСП/Д – С – М/1509/17. 12. 2021 г. на ищеца е отпусната целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2020/2021 г. в размер на 495.80 лева, считано от 01. 10. 2020 г. Сумата е изплатена на 13.01.2022 г. по посочена банкова сметка. Върху сумата от 495. 80 лева ищецът претендира мораторна лихва като обезщетение в размер на законната лихва за периода от 01. 10. 2020 г. до 13.01. 2022 г. в размер на 64. 73 лева. В първоначалната искова молба, инкорпорирана в жалбата срещу Заповед №ЗСП/Д – С – М/1509/27. 11. 2020 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М. исковата претенция за лихви е формулирана като присъждане на полагащата се законна лихва от датата на увреждане до пълното изплащане на дължимото обезщетение. В хода на съдебното производство искането се поддържа от адв. А., назначена по реда на ЗПП.

Ответникът – Агенция за социално подпомагане, чрез юрисконсулт Т. счита искът за неоснователен и моли същият да не бъде уважен. Счита, че не е доказано ищецът да е претърпял имуществени вреди от отменения незаконосъобразен административен акт през периода, през който му е отказана целева помощ.

Прокурор М. от СГП счита, че претенцията е основателна и прави искане същата да бъде уважена.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с исковата молба твърдения, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, вр. чл. 144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед №ЗСП/Д – С – М/1509/27. 11. 2020 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М. е отказано отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2020/2021г. по заявление с вх. № ЗСП/Д – С – М/1509/29. 10. 2020 г., подадено от Г. В. С..

С Решение № 22 – РД06 – 0188/02. 03. 2021 г., издадено от Директор на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ С. – град е отхвърлена жалбата на Г. В. С. срещу Заповед № ЗСП/Д – С – М/1509/27. 11. 2020 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М..

Заповедта е обжалвана по съдебен ред и с Решение № 3010 от 11.05.2021г. по адм. дело № 2966/2021 г. на АССГ, в сила от 11. 05. 2021 г. е отменена като незаконосъобразна. Решението е влязло в сила на 11. 05. 2021г.

Със Заповед № ЗСП/Д – С - М/1509/17. 12. 2021 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ е отпусната помощ на Г. В. С. за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2020/2021 г. в размер на 495. 80 лева, считано от 01. 10. 2020 г.

Сумата е изплатена по банков път на ищеца на 13. 01. 2022 г.

Лихвата за забава върху 495. 80 лева за периода от 01. 10. 2020 г. до 13.01. 2022 г., изчислена с лихвен калкулатор е 64. 73 лева.

Лихвата за забава върху сумата от 495.80 лева, изчислена с лихвен калкулатор, за периода от 11. 05. 2021 г. /датата на влизане в сила на съдебното решение, с което е отменена незаконосъобразната заповед, от която са причинени вредите/ до 13. 01. 2022 г. /датата на окончателното плащане на сумата от 495.80 лева/ е в размер на 34. 16 лева.

Предвид установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Предявеният иск е процесуално допустим като предявен от активно легитимирана страна, претендираща присъждане на обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт, срещу надлежен ответник – Агенция за социално подпомагане.

Разгледан по същество, искът е частично основателен.

Съгласно чл.1, ал. 1 ЗОДОВ правото на обезщетение възниква, когато са претърпени вреди от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органи или длъжностни лица на държавата или общината при или по повод изпълнение на административна дейност. Основателността на иска предполага предварителното установяване на точно определени от законодателя кумулативно налични предпоставки: незаконосъобразен административен акт или незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата или общината; този акт да е отменен по административен или съдебен ред; да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички вреди - както имуществени, така и неимуществени, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Цитираната правна норма сочи, че следва да се установи наличието на причинна връзка между вредите и незаконния административен акт, действие или бездействие, като елемент от горепосочения фактически състав, от който възниква обезщетителната отговорност на държавата. Под вредоносен резултат /вреда/ следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно имуществените права и защитените от правото блага на увредения. При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца /по аргумент от чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Искът за заплащане на обезщетение за лихви върху дължимо плащане на помощ за отопление за отоплителен сезон 2020/2021 г., платено със закъснение на 13. 01. 2022 г. е частично основателен и доказан.

Налице е първият елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ – отменен като незаконосъобразен административен акт. Заповед № ЗСП/Д – С – М/1509/27. 11. 2020 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М. е отменена като незаконосъобразна с Решение № 3010 от 11. 05. 2021г. по адм. дело № 2966/2021 г. От отменената заповед е настъпила имуществена вреда – ищецът не е получил своевременно дължимата му сума за помощ за отопление за отоплителен сезон 2020/2021 г. в размер на 495. 80 лева. Сумата е платена на 13. 01. 2022г. Отказът да бъде платена е отменен с влязло в сила съдебно решение Решение № 3010/11. 05. 2021г. по адм. дело № 2966/2021 г. на АССГ, в сила от 11. 05. 2021 г. Съдът намира, че обезщетение за забава в размер на законната лихва се дължи, считано от момента на отмяна на незаконосъобразния административен акт посочен по-горе до окончателното изплащане на задължението, по аргумент от т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС, постановено по тълк. д. № 3/2004 г. на ОСГК.

Съгласно т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС, постановено по тълк. д.№3/2004 г. на ОСГК , при незаконни актове на администрацията, началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят незаконосъобразните административни актове. В случая това е 11.05.2021 г., когато влиза в сила Решение № 3010/11. 05. 2021г. по адм. дело №2966/2021 г. на АССГ, с което е отменена Заповед № ЗСП/Д – С – М/1509 от 27.11. 2020 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М.. Размерът на лихвата за периода от 11. 05. 2021 г. до датата на плащане на 13.01.2022 г. е 34. 16 лева. Искът следва да се уважи в този размер и отхвърли до пълния предявен размер от 64. 73 лева.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане, с адрес [населено място], [улица] да заплати на Г. В. С., [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] ет.6, ап. 17 сума в размер на 34. 16 лева, представляваща законната лихва за периода от 11.05.2021 г. до 13. 01. 2022 г. върху платена помощ за отоплителен сезон 2020/2021 г. в размер на 495. 80 лева.

ОТХВЪРЛЯ иска над уважения до пълния предявен размер от 64. 73 лева.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: